1959

1-8-50

SAMENVATTING VAN HET INDONESISCHE RAPPORT.

Wij, de Indonesische afdeling van de Irian-commissie, stellen een samenvatting vast, gebaseerd op de gronden, die in het voorafgaand schriftelijk rapport naar voren zijn gebracht, die als volgt luidt:

A. Wetende,

(1) Dat de Proclamatie, uitgesproken door de leiders Sukarno Hatta op 17 Augustus 1945 de onafhankelijkheid van geheel het Vaderland en geheel het Indonesische Volk onverdeeld in zijn eenheid verwezenlijkte, en dat het nationale streven ten opzichte van West-Irian gedragen wordt door de wil van de Beweging van de Onafhankelijkheid van Indonesia (Pergerakan Kemerdekaan Indonesia), omdat de Regering, Parlement en het hele Indonesische Volk, in het bijzonder alle organisaties en nationale instellingen en voorts alle politieke partijen in Indonesia met inbegrip van de Partai Kemerdekaan Indonesia Irian (Indonesische Onafhankelijkheidspartij Irian) met hoofdzetel te Serui, welke is ontstaan uit de autochthone bevolking van Irian, die van mening is, dat het gebied West-Irian inderdaad een deel is van het Gebied Indonesia, het West-Irianse Volk mede een deel is van het Indonesische Volk, en dat de Indonesische Taal als eenheidstaal in ere houdt en politiek het doel heeft het bereiken van Irian Merdeka (Vrij Irian) in de sfeer van Land en Volk van Indonesia Merdeka daar officieel mede instemt,

(2) Dat een deel van het geschil tussen Indonesia en Nederland sinds de dag der Proclamatie van de Onafhankelijkheid van

Zie aanteekeningen hierv.: Nota afd. 2G. dd. 29-8-52 m. G. 1437/52 VII.

OPGEBORGEN IN DOSSIER G

Kenmerk: Indonesische afdeling Irian-commissie.
© NA, archief Minkol., dossierarchief ministerie van Koloniën en opvolgers 1945-19861
http://resources.huygens.knaw.nl/indonesischebetrekkingen1945-1969/Nederlands-indonesischeBetrekkingen1950-1963/Document/17360

Indonesia reeds ter Ronde Tafel Conferentie in Den Haag, welke op 2 November 1949 werd afgesloten, is afgewikkeld met uitzondering van een gedeelte, n.l. een geschil over de staatkundige positie van de residentie Nieuw-Guinea (Irian), dat verder zal worden afgewikkeld door middel van onderhandelingen tussen de Republiek der Verenigde Staten van Indonesia en het Koninkrijk der Nederlanden uiterlijk op de 27-ste December 1950,

(3) Dat door de afwikkeling van slechts een gedeelte van het geschil Indonesia-Nederland het geschil nog niet volledig uit de weg is geruimd, zodat het niet volkomen en voor altijd van de agenda van de Veiligheidsraad der Verenigde Naties kan worden afgevoerd, daar volgens het Handvest van San Francisco artikel 31-32 Indonesia, ofschoon geen lid zijnde, het steeds toegestaan is om elk vraagstuk, de belangen van die Staat rakende, mede te bespreken,

(4) Dat men in dit rapport ten volle beseft, dat het geschil Indonesia-Nederland over West-Irian op eensgezinde en vredige wijze kan worden afgewikkeld, ofschoon de overeenstemming, die langs vreedzame weg ter Ronde Tafel Conferentie is bereikt, in feite een afwikkeling is geweest van een gewapend conflict tussen beide Staten, terwijl het geschil Indonesia-Nederland voortdurend de vrede en de internationale rust bedreigen, hetgeen men wil beletten op advies en op de wijze van het Charter van San Francisco artikel 33-38,

(5) Dat op de eerste Ministers-Conferentie de Indonesische Regering in ernst moeite heeft gedaan om de rest van het geschil Indonesia-Nederland af te wikkelen, doch men op deze

conferentie niet bij machte was om een volmaakt resultaat te bereiken, zodat volgens de te Djakarta op 1 April genomen beslissing de onderhandelingen over de kwestie Irian zullen worden voortgezet op de tweede Unie-Ministers-Conferentie of om in laatste instantie nog in dit jaar in Den Haag te onderhandelen over de Irian-kwestie,

(6) Dat ter voorbereiding van bedoelde conferentie de Irianse Commissie is ingesteld, die een rapport zal samenstellen voor de beide Regeringen van de Unie-deelgenoten,

(7) Dat de Nederlandse Regering de belofte heeft gedaan om de kwestie West-Irian af te wikkelen zonder er een derde partij in te betrekken,

(8) Dat de Nederlandse Regering beloofd heeft, dat, mocht de souvereiniteit over West-Irian worden overgedragen aan derden, deze geen andere zou zijn dan de Regering van Indonesia.

B. Ervarende:

(9) Dat de Indonesische Afdeling met genoegen in een vriendschappelijke sfeer heeft gewerkt met de Nederlandse Afdeling bij de samenstelling van het rapport, en van verschillende zijden medewerking heeft gehad, zowel van de zijde van het de facto gezag van Nederland alsook van de zijde van andere instellingen,

(10) Dat, ofschoon beide partijen van de Irian-Commissie een overeenkomst hebben aangegaan om te zorgen, dat er geen demonstraties zouden worden gehouden, in welke vorm dan ook, desondanks, zeer tot onze spijt, bedoelde overeenkomst toch is overtreden door een kleine demonstratie in Biak, Serui en Hollandia

toen wij bovengenoemde plaatsen gingen bezoeken, terwijl in Dom-Sorong verschillende leden van de Indonesische Afdeling van de Irian-Commissie dag en nacht met guns en ontblote bajonetten werden bewaakt en dat bovengenoemde overtreding zeer zeker door het Nederlandse Bestuur in Irian is opgemerkt,
(11) Dat de Nederlandse Regering volgens haar brief van 1 April 1950 de belofte deed om het voorstel van de Regering van Indonesia nader te bestuderen, i.c. om een commissie, volgens motie van het Indonesische Parlement naar Irian te mogen zenden en waar tot op heden van het resultaat van deze bestudering niets is vernomen.

C. Overwegende:

(12) Dat het politieke streven om een Vrij-Irian binnen de kring van Indonesia in hoge mate in strijd is met een constructie van West-Irian onder het gezag van een internationale trustee, nonselfgoverning Country of staande onder twee Staten (condominium), zodat deze gezichtspunten in dit rapport zijn afgewezen,
(13) Dat de nationale eis om Indonesia te completeren met het gebied en de bevolking van West-Irian de betekenis inhoudt om de eenheid van Indonesia, dat het gebied en het volk van Indonesia omvat, volgens de nationale wensen met een bepaalde grens en doel, die overeenstemmen met de grenzen van het oude Nederlands-Indie te vervolledigen,
(14) Dat het completeren van Indonesia met het gebied en de bevolking van Irian, nationaal het versterken betekent van de eenheid in het belang van de defensie, de economie, het staats-

recht en de Indonesische economie en internationaal bovendien de vorming betekent van de eenheid van West-Irian met het overige gebied van Indonesia, hetwelk gelijk zou staan met het verenigen van West- met Oost-Duitsland, of Noord- met Zuid-Korea, die door politieke krachten van buiten gestoord zijn geweest in heel hun gebied, om als één vrij volk sterk te kunnen staan.

(15) Dat de ondervinding van het Indonesische volk t.o.v. het Nederlands gezag gedurende verscheidene eeuwen en de toestanden in West-Irian gedurende meer dan 122 jaar op duidelijke wijze hebben aangetoond, dat de Nederlandse Regering niet capabel en niet genegen is om de Irianse bevolking op te voeden tot het bereiken van een vrij leven in een vrije en souvereine nationale sfeer, terwijl het Indonesische Volk wel bereid is om de Irianse bevolking te behandelen als een deel van het eigen volk in de sfeer van Irian-Merdeka(Vrij-Irian) met autonomie voor de oorspronkelijke Irianse bevolking; exploitatie van Irian op een onafhankelijke wijze; kolonisatie voor alle landaarden naar Irian; verhoging van de civilisatie en de vorming van een verdediging van de Democratie en Vrij Indonesia in Irian.

D. Het standpunt innemende:

(16) Dat de nationale eis om Indonesia te completeren met West-Irian inhoudt de grondslag en het doel om Irian te bevrijden door het doen verdwijnen van alle koloniale banden, die het gebied omstrengeld houden en om West-Irian tot Indo-

nesisch gebied te maken, opdat de Irianse bevolking het Indonesische staatsburgerschap kan aannemen,
(17) Dat de afwikkeling van de kwestie West-Irian dient te geschieden volgens de procedure die wordt bepaald door het antwoord op het essentiële van de vraag of op de kern van het probleem, of Indonesia de meeste rechten op West-Irian heeft en dat deze eis voornamelijk in het belang is van de oorspronkelijke bevolking van West-Irian, terwijl de Nederlandse souvereiniteit over bedoeld gebied een koloniaal gezag betekent en uitgeoefend wordt uitsluitend in het belang van Nederland en niet in dat van de bevolking van Irian,
(18) Ons op dit standpunt baserende, geven wij, de Indonesische Afdeling, te kennen, dat het natuurlijk recht over West-Irian versterkt kan worden door redenen van geschiedkundige-, economische-, politieke-, geografische-, strategische e.a. aard, die op duidelijke wijze aangeven, dat de volkomenheid van het gebied Indonesia versterking van de Democratische Indonesische Staat betekent, hetgeen nodig is voor de internationale wereld.

E. van mening zijnde:
(19) Dat het wenselijker is de kwestie door middel van onderhandelingen af te wikkelen, opdat daarmede het verzoek van de R.T.C. zou worden verwezenlijkt, het gemeenschappelijk verlangen indachtig, om het grondbeginsel, dat alle kwesties op een redelijke en eensgezinde wijze zullen worden afgewikkeld, te handhaven,

(20) Dat de Nederlandse Regering de koloniale politiek in West-Irian voert, zonder haar plicht in acht te nemen om de vooruitgang en de ontwikkeling van de oorspronkelijke bevolking van Irian te bevorderen en dat zodanige politiek geheel en al in het belang van Nederland is,
(21) Dat, wanneer de souvereiniteit over West-Irian in handen is van de Regering van Indonesia, dit zou betekenen, het openstellen van alle mogelijkheden voor het Indonesische volk om de zaken op zijn vaderland betrekking hebbende te regelen in een onafhankelijke souvereine sfeer, met het doen verdwijnen van het koloniaal gezag en de koloniale toestanden in West-Irian, opdat de Irianse bevolking gelegenheid zal krijgen een Indonesische natie te vormen en het Vaderland te completeren met een deel, dat daarvan onafscheidbaar is,
(22) Dat West-Irian niet slechts van belang is als verdedigingslinie tussen twee werelddelen en Oceanen, doch het feit, dat alle eiland-bruggen in Indonesia een volkomen eenheid vormen en van groot belang zijn voor de defensie van de onafhankelijkheid van het Indonesische Volk en de Democratie.

F. En als slot het volgende besluit naar voren brengen:
I (23) Dat, indien uiterlijk op 27 December 1950 door middel van onderhandelingen geen enkel besluit zou zijn genomen om de staatkundige positie van West-Irian te bepalen, volgens het Charter van de Souvereiniteitsoverdracht artikel 2, handelende over de kwestie van genoemd gebied, de status-quo door de Nederlandse Regering beslist niet kan worden gecontinueerd,

II (24) Dat de politiek om een vrij Irian te bereiken binnen Indonesia, er één is om het gebied en de bevolking van Irian te bevrijden van de koloniale band met Nederland en om het Indonesisch staatsburgerschap uit te breiden tot en met de Irianse bevolking en dat bedoelde politiek de belangen van de autochtone bevolking hoog houdt, zodat het ogenblik dat de souvereiniteit aan de Indonesische Regering overgedragen wordt het volledige programma om de bevolking van Irian vooruit te brengen in een onafhankelijke souvereine sfeer in werking kan treden,

III (25) Dat in het belang van de goede verstandhouding tussen Indonesia en Nederland in Unie-verband, voorts om de grondbeginselen van de Democratie en de Onafhankelijkheid van alle naties hoog te houden, als resultaat van de slot-afdoening van het politieke geschil tussen beide staten, dat vijf jaren heeft geduurd, de souvereiniteit van Indonesia over het Land en Volk van Indonesia vóór 27 December 1950 spoedig dient te worden vastgesteld door middel van de souvereiniteitsoverdracht van West-Irian aan de Regering van Indonesia.

Getekend te Scheveningen op 1 Augustus 1950,

Adviseur:	Silas Papare,
Leden:	Mr. J.Latuharhary
	Mr. L.H.P.S.Makaliwy
	Mr. Muhammad Yamin
Secretaris-Adviseur:	Mr. Teng Tjin Leng
Unie-Secretaris:	M. Jahja.